

Політика щодо безпеки дітей та незахищених дорослих

**Політика благодійної організації «Фонд Боярської громади»
щодо безпеки й захисту дітей та дорослих представників
вразливих верств населення (незахищених дорослих)**

1. Загальні положення

1.1. Благодійна організація «Фонд Боярської громади» (далі – Фонд) розробив та затвердив Політику щодо безпеки та захисту дітей та дорослих із вразливих груп населення (далі – Політика), спираючись на Конституцію України, керуючись законодавством України щодо дітей та вразливих груп населення, зокрема Кодексом законів України про адміністративні правопорушення, Кримінальним кодексом України, Законом України «Про охорону дитинства», Законом України «Про соціальні послуги», іншими нормативно-правовими актами та беручи до уваги міжнародні документи щодо захисту прав дітей та вразливих категорій населення, зокрема Конвенцію про права дитини; Конвенцію про права інвалідів; Міжнародну конвенцію про ліквідацію всіх форм расової дискримінації; Міжнародний пакт про громадянські та політичні права; Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права; Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок; Конвенцію проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, поведень або покарань.

1.2. Політика визначає засадничі принципи та цінності, що застосовуються до всіх елементів Фонду: загальних зборів, Правління, Наглядової Ради, членів організації, персоналу, волонтерів. Ці принципи та цінності реалізуються відповідно до законодавства України, Статуту Фонду та інших регулятивних документів та процедур Фонду.

1.3. Фонд визнає право дітей та незахищених дорослих на захист. Кожна людина, має право бути захищеною від будь-яких форм заподіяння шкоди, жорстокого поводження, зневаги та

експлуатації, незалежно від її віку, культури, сексуальної орієнтації, гендеру, гендерної ідентичності чи способу самовираження, раси, етнічного чи національного походження, релігії чи переконань, статусу партнерства, інвалідності, стану здоров'я чи будь-якого іншого особистого статусу.

1.4. Фонд є нетерпимим до будь-яких зловживань або експлуатації, які можуть здійснюватися членами організації, членами керівних чи наглядових органів Фонду, волонтерами, партнерами або будь-ким, хто пов'язаний із Фондом.

1.5. Фонд вважає, що створення безпечного середовища для всіх дітей, молоді та дорослих із вразливих груп населення вимагає співпраці між усіма членами організації, членами керівних та наглядових органів Фонду, співробітниками, партнерами та волонтерами. Спільна відповідальність полягає в тому, щоб висловлювати будь-яке занепокоєння, яке вони мають або про яке їм повідомляють.

1.6. Фонд зобов'язується розв'язувати питання щодо забезпечення захисту та безпеки дітей та вразливих груп населення у ході своєї діяльності шляхом запобігання, звітування та належного реагування.

2. Призначення та сфера застосування

2.1. У цій Політиці безпека та захист стосується зобов'язань Фонду захищати дітей та дорослих із вразливих груп населення від шкоди, яка може виникнути в результаті взаємодії з Фондом.

2.2. Метою Політики є захист дітей та дорослих із вразливих верств населення від зловживань та експлуатації, які можуть бути спричинені їх контактом з Фондом через а) розробку та реалізацію Фондом проєктів та заходів б) поведінку членів Фонду, керівних та наглядових органів, волонтерів, представників партнерських організацій, інших партнерів та всіх, хто пов'язаний із Фондом.

2.3. Політика містить зобов'язання, прийняті Фондом, і поширюється на членів керівних та наглядових органів Фонду, членів організації, співробітників, волонтерів, представників партнерських організацій, інших партнерів.

2.4. Фонд буде взаємодіяти з іншими організаціями, які

контактують з дітьми та дорослими із вразливих груп населення, лише якщо вони погоджуються зі стандартами та принципами цієї Політики та відповідними процедурами для забезпечення захисту та безпеки. Взаємодія Фонду з організаціями може бути припинена, якщо стане очевидним, що таких стандартів та принципів ті не дотримуються.

3. Ключові принципи

3.1. Профілактика – Фонд визнає ключову роль, яку профілактика відіграє у забезпеченні безпеки та захисту, та забезпечує, щоб вона розвивала та надавала безпечні послуги, які захищають людей від зловживань та експлуатації.

3.2. Захист – жорстока поведінка в будь-якому середовищі є неприйнятною. Фонд та його партнери надаватимуть послуги у спосіб, який не зменшуватиме їхні обов'язки щодо безпеки та захисту.

3.3. Партнерство – Фонд надає свої послуги безпосередньо та через партнерів і визнає, що місцеві громади мають відігравати певну роль у запобіганні, виявленні та повідомленні про нехтування та жорстоке поводження. Фонд контролюватиме дотримання партнерами стандартів щодо захисту та безпеки, та, за потреби, втручатиметься, якщо партнери не будуть дотримуватися прийнятих стандартів.

3.4. Реагування – Фонд буде належним чином реагувати на занепокоєння щодо захисту й безпеки та надаватиме підтримку, а також представництво постраждалим особам.

4. Впровадження

4.1. Відповідальність Правління Фонду полягає у забезпеченні наявності та виконанні Політики, контролю за її дотриманням та періодичному перегляді.

4.2. Правління Фонду розробляє та оновлює відповідні процедури висловлення занепокоєння.

4.3. Члени Фонду та відповідальні особи у партнерських організаціях мають бути обізнаними про свої обов'язки щодо забезпечення безпеки та захисту дітей та дорослих із вразливих груп населення.

5. Профілактика

5.1. Правління Фонду та відповідальні особи у партнерських організаціях мають забезпечити інформування та дотримання усіма співробітниками цієї Політики.

5.2. Керівні та наглядові органи Фонду несуть відповідальність за забезпечення того, щоб Політика та відповідні процедури були включені до сфери їх відповідальності.

6. Конфіденційність.

6.1. Конфіденційна інформація має бути захищена від несанкціонованого розголошення.

6.2. Конфіденційна інформація – це інформація, яка не є загальновідомою, має певну цінність з точки зору конфіденційності, містить особисту інформацію та конфіденційні документи.

6.3. Конфіденційна інформація передається лише за обґрунтування, що певна особа має її знати для виконання своїх посадових обов'язків.

7. Повідомлення

7.1. Працівники та співробітники Фонду зобов'язані повідомляти про будь-які занепокоєння чи підозри стосовно експлуатації та зловживання дітьми та незахищеними дорослими.

7.2. Правління Фонду та відповідальні особи у партнерських організаціях мають забезпечити наявність безпечних та доступних способів для повідомлення про занепокоєння щодо можливого чи явного порушення захисту та безпеки.

8. Реагування

8.1. Фонд та партнерські організації мають негайно реагувати на повідомлення щодо порушення безпеки та захисту та занепокоєння, відповідно до Політик та процедур Фонду щодо безпеки та захисту дітей та дорослих із вразливих груп населення та законодавства України.

9. Зобов'язання членів Фонду та організацій-партнерів

Всі, хто працює з дітьми з-поміж членів та співробітників Фонду та всі представники партнерських організацій, які

працюють за проектами чи програмами Фонду

9.1. ПОВИННІ:

1. Поводити себе відповідно до чинного законодавства країни, базуючись на цінностях Фонду та з дотриманням загальних норм етики й моралі.
2. Ставитися до усіх дітей та їх сімей з повагою, незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичної чи іншої думки, національного, етнічного чи соціального походження, майнової власності, інвалідності, народження чи іншого статусу.
3. Пояснювати дітям суть та мету пропонованої діяльності, озвучувати місцеперебування в разі виїзних заходів.
4. Слухати та чути дітей. Звертати увагу на їх запитання, прохання, скарги.
5. Забезпечувати доброзичливе, інклюзивне та безпечне середовище для дітей, що запобігає будь-яким формам зловживання та експлуатації.
6. Висловлювати доброзичливість до дітей усіма можливими способами (тональність розмови, міміка, жести тощо).
7. Поважати культурні відмінності, які не шкодять дітям.
8. Не транспортувати дітей без присутності дорослого.
9. Повідомляти про будь-які проблеми щодо жорстокого поводження з дітьми або експлуатації.

9.2. ЗАБОРОНЕНО:

1. Брати участь у торгівлі людьми в будь-яких формах.
2. Використовувати свої повноваження чи посади з метою вимагання оплати, пільг чи будь-якої іншої користі.
3. Використовувати свої повноваження чи посади, щоб отримувати допомогу, послуги чи переваги.
4. Виявляти будь-яку форму приниження, неповаги або експлуатації стосовно дітей, жінок та незахищених дорослих.
5. Використовувати гроші, працевлаштування, товари чи послуги з метою вчинення дій сексуального характеру, включаючи сексуальні послуги.
6. Завдавати фізичної чи емоційної шкоди дітям або незахищеним

дорослим.

7. Займатися сексуальними діями, спрямованими на дітей, тобто осіб, що не досягли 18 років. Помилкове сприйняття віку дитини не є виправданням.

9.3. Стосовно дітей ЗАБОРОНЕНО:

1. Фізично, емоційно чи словесно ображати дітей.

2. Бути занадто суворим з дитиною. Якщо є ознаки, що дитина відчуває дискомфорт, припинити спілкування.

3. Займатися з дитиною будь-якою діяльністю, яка має сексуальне підґрунтя або сексуальний підтекст.

4. Надсилати дитині принизливі або шкідливі письмові чи усні повідомлення.

5. Використовувати будь-які технічні засоби (комп'ютери, мобільні телефони, відеокамери тощо) чи соціальні медіа для використання або цькування дітей.

7. Наймати дитину на роботу.

8. Виявляти фаворитизм.

9. Забирати дитину до себе додому, заохочувати до зустрічей за межами робочих відносин.

10. Перебувати з дитиною наодинці в закритому просторі.

11. Перебувати у стані алкогольного сп'яніння або під впливом наркотичних засобів під час роботи з дітьми.

ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК

Дитина – особа до досягнення нею повноліття (18 років).

Вразливі верстви населення (незахищені дорослі) – особи/сім'ї, які мають високий ризик потрапляння у складні життєві обставини через вплив несприятливих зовнішніх та/або внутрішніх чинників. Сюди відносяться вразливі дорослі (дорослі, що перебувають у групі ризику), які можуть бути не в змозі доглядати чи захищати себе від шкоди чи експлуатації через такі фактори, як, наприклад, гендер, проблеми психічного здоров'я, розумові або фізичні вади, вік чи сексуальна орієнтація. Цей термін позначає осіб, чия вразливість є наслідком зовнішніх обставин (техногенні катастрофи, стихійні лиха, військові дії тощо).

Експлуатація людини – всі форми сексуальної експлуатації, використання в порнобізнесі, примусову працю або примусове надання послуг, рабство.

Складні життєві обставини – обставини, що негативно впливають на життя, стан здоров'я та розвиток особи, функціонування сім'ї, які особа / сім'я не може подолати самотійно.

Молодь – згідно з законодавством України, особи віком до 35 років.

Шкода – психологічне, фізичне та будь-яке інше порушення прав особи.

Захист – відповідальність та вжиті заходи щодо запобігання та реагування в разі жорстокого поводження та експлуатації дитини чи незахищеної дорослої людини. Сюди входять: підвищення рівня обізнаності, сприяння навчанню, виявлення та реагування на всі скарги, моніторинг та оцінюванню структур захисту, а також персональна відповідальність.

Захист дітей – це запобігання насильству, експлуатації та жорстокому поводженню з дітьми та реагування на них, включаючи сексуальну експлуатацію та зловживання, торгівлю людьми, дитячу працю та шкідливі традиційні практики.

PSEA (запобігання сексуальній експлуатації та зловживанням) – усі заходи, що захищають людей від кризових ситуацій, що мають місце в громадах, стосовно сексуальної експлуатації та жорстокого поводження.

Зловживання – будь-яка дія чи бездіяльність, що завдає шкоди іншій людині. Це може включати фізичне насильство, емоційне насильство, сексуальне насильство та занедбання. Це також включає зловживання в Інтернеті, зокрема через соціальні мережі.

Типи зловживань:

(1). Сексуальне насильство – будь-який фактичний або загрозовий сексуальний акт насильства, вчинений проти дитини чи дорослого, силою чи в нерівних або примусових умовах. Зокрема зґвалтування, насильницький сексуальний контакт, небажані дотики та безконтактне сексуальне насильство, такі як секстинг (посилання смс сексуального характеру); вербальні чи

поведінкові сексуальні домагання, тобто дії сексуального характеру, виражені словесно (погрози, залякування, непристойні зауваження) або фізично (доторкання, поплескування), що принижують чи ображають осіб, які перебувають у відносинах трудового, службового, матеріального чи іншого підпорядкування

(2).Фізичне насильство – фактична або ймовірна фізична шкода, завдана дитині чи дорослому, наприклад, удари, удари ногою або штовхання, трясіння, коли є певна інформація або обґрунтовані підозри, що травма була завдана навмисне або їй свідомо не запобігли.

(3).Психологічне, або емоційне насильство – шкода, завдана постійним або жорстким емоційним знущенням або ігноруванням, наприклад, принизливими покараннями, словесними образами, погрозами у тому числі щодо третіх осіб, переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи, якщо такі дії або бездіяльність викликали у постраждалої особи побоювання за свою безпеку чи безпеку третіх осіб, спричинили емоційну невпевненість, нездатність захистити себе або завдали шкоди психічному здоров'ю особи.

(4).Зanedbanня, або нехтування – це коли не задовольняються основні потреби, такі, як їжа, тепло, медична допомога, або коли відсутнє запобігання впливу будь-якого виду небезпеки, що призводить до фактичної або потенційної шкоди здоров'ю чи розвитку людини, її гідності в контексті відносин відповідальності, довіри чи влади.

Експлуатація – будь-яка фактична експлуатація або спроба зловживання становищем незахищеності, ієрархією повноважень чи довіри для отримання грошових, соціальних або політичних прибутків.

Типи експлуатації:

(1).Сексуальна експлуатація – фактична експлуатація або спроба зловживання становищем незахищеності, ієрархією повноважень чи довіри для сексуальних цілей, включаючи, але не обмежуючись, отримання грошової, соціальної чи політичної користі від сексуальної експлуатації іншої особи.

(2). Дитяча праця – будь-яка економічна діяльність, що здійснюється особою, яка не досягла 15 років.

(3). Торгівля людьми: вербування, транспортування, передача, переховування або утримання дітей або незахищених дорослих людей з метою експлуатації, такої як праця, проституція або сексуальна експлуатація.

(4). Секс заради виживання: трапляється тоді, коли дитина або незахищений дорослий, який живе в бідності або в надзвичайній ситуації, вирішить займатися сексом або примушується до сексу, як до крайнього способу виживання. Це транзакційний секс в обмін на їжу, воду, наркотики, притулок, гроші та будь-які інші необхідні потреби для цілісного виживання людини.

Постраждала особа – особа, яка зазнала жорстокого поводження чи експлуатації. Термін «постраждала» часто вживають замість «жертва», однак це вибір особи, яким чином вона хоче ідентифікувати себе.

Підозрювана особа – особа, яку підозрюють у зловживанні, експлуатації чи свідомому допущенні жорстокого поводження з дитиною чи незахищеною дорослою особою. Такі зловживання чи експлуатація можуть заподіяти фізичну, сексуальну, емоційну, психологічну чи іншу шкоду людині. Розслідування повинно визначати вину підозрюваного.

Доповідач – особа, яка виявляє та повідомляє про підозрювані випадки жорстокого поводження або експлуатації дитини або незахищеного дорослого.

Затверджено Правлінням Фонду у лютому 2023 р.